

UCHWAŁA Nr 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1974 r.

w sprawie funduszu aktywizacji zawodowej.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz aktywizacji zawodowej, zwany dalej „funduszem”.

§ 2. Dochodami funduszu są dotacje z budżetu centralnego, określane corocznie w budżecie Państwa.

§ 3. Środki funduszu przeznacza się na:

- 1) organizowanie robót interwencyjnych umożliwiających zatrudnienie jedynych żywicieli rodzin i osób o ograniczonej zdolności do pracy bądź osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej,
- 2) finansowanie kosztów przysposabiania zawodowego osób poszukujących pracy nie posiadających kwalifikacji, w szczególności kobiet,
- 3) zasiłki dla jedynych żywicieli rodzin, osób samotnych i innych osób pilnie poszukujących pracy, pozostających czasowo bez pracy z powodu niemożności jej uzyskania,
- 4) zasiłki bezzwrotne dla młodocianych zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy, znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej,

5) finansowanie kosztów związanych z kierowaniem osób do pracy poza miejscem ich zamieszkania.

§ 4. 1. Środkami funduszu dysponuje Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wyznaczyć do gospodarowania funduszem dysponentów niższego stopnia.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych opracowuje roczne plany funduszu oraz dokonuje podziału środków na poszczególne województwa (miasta wyłączone z województw) i zadania — w zależności od potrzeb wynikających z sytuacji w zatrudnieniu i na rynku pracy.

4. Wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw zgłaszają Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zapotrzebowania na środki funduszu w terminach obowiązujących dla opracowania rocznych projektów planów gospodarczych.

5. Środki funduszu, o których mowa w ust. 3, nie wykorzystane po całkowitym wykonaniu zadania lub przeznaczone na zadania, które nie były realizowane, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy, na którym Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych gromadzi fundusz.

§ 5. 1. Roboty interwencyjne, o których mowa w § 3 pkt 1, mogą być organizowane przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, o ile w przedsiębiorstwie brak jest środków finansowych na rozszerzenie robót planowych. Warunkiem prowadzenia robót jest zapewnienie prawidłowej ich organizacji, gwarantującej osiągnięcie określonych efektów gospodarczych bądź poprawy w stanie urządzeń komunalnych.

2. Środki funduszu, przeznaczone na organizowanie robót interwencyjnych, mogą być wydatkowane wyłącznie na płace i świadczenia dla pracowników zatrudnionych przy tych robotach.

3. Roboty interwencyjne należy prowadzić w rozmiarach zależnych od okresowych zmian sytuacji na rynku pracy.

4. Robót interwencyjnych nie należy organizować, jeżeli w miejscowych zakładach gospodarki społecznej występuje niedobór siły roboczej lub gdy istnieją możliwości dogodnego dojazdu do zakładów pracy położonych w innych miejscowościach, w których brak jest siły roboczej.

§ 6. 1. Przesposabianie zawodowe osób poszukujących pracy, o którym mowa w § 3 pkt 2, organizują terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego.

2. Przesposabianie zawodowe może być prowadzone przez:

- 1) uspołecznione zakłady pracy, nie posiadające własnych środków na szkolenie,
- 2) uspołecznione ośrodki szkolenia zawodowego lub organizacje społeczne, upoważnione do prowadzenia przesposabiania zawodowego.

3. Środki funduszu przeznaczone na finansowanie przesposabiania zawodowego mogą być wydatkowane na:

- 1) koszty szkolenia,
- 2) zasiłki szkoleniowe dla osób przesposabianych do zawodu, znajdujących się w szczególnie trudnych warunkach materialnych,
- 3) koszty ubezpieczenia osób przesposabianych do zawodu,
- 4) koszty zakwaterowania osób zamieszkałych poza miejscowością, w której odbywa się szkolenie,
- 5) koszty przejazdów najtańszym środkiem lokomocji z miejsca zamieszkania i z powrotem.

§ 7. 1. Zasiłki, o których mowa w § 3 pkt 3, mogą być wypłacane jedynym żywicielom rodzin, osobom samotnym i innym osobom, znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej, jeżeli pozostają czasowo bez pracy z powodu niemożności jej uzyskania i nie mają innych źródeł dochodu stanowiących podstawę ich utrzymania.

2. Zasiłki przyznają i wypłacają terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego i miast wyłączonych z województw.

3. Naczelnicy powiatów mogą przekazać zadania określone w ust. 2 tym naczelnikom gmin, którym powierzono wykonywanie pośrednictwa pracy.

§ 8. 1. Zasiłki, o których mowa w § 3 pkt 4, mogą być wypłacane młodocianym znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej, zwłaszcza sierotom i półsierotom, w okresie dwóch pierwszych lat nauki.

2. Decyzje w sprawie przyznania zasiłków podejmują terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego i miast wyłączonych z województw na wniosek zakładów pracy zatrudniających młodocianych. Wypłaty zasiłków dokonują zakłady pracy zatrudniające młodocianych.

§ 9. 1. Środki funduszu przeznaczone na finansowanie kosztów, o których mowa w § 3 pkt 5, mogą być wydatkowane na:

- 1) koszty przejazdu:
 - a) robotników zwerbowanych do pracy przy budowie priorytetowych obiektów przemysłowych lub innych zakładów pracy uprawnionych do werbunku siły roboczej,
 - b) absolwentów szkół skierowanych do pracy poza ich miejsce zamieszkania,
 - c) uczestników ochotniczych hufców pracy,
 - d) uczestników robotniczych praktyk studenckich i praktyk uczniowskich,
 - e) uczestników akcji rolnych,
- 2) koszty propagandy związanej z zatrudnianiem kandydatów do pracy poza ich miejscem zamieszkania.

2. Koszty przejazdu obejmują przejazd najtańszym środkiem lokomocji:

§ 10. Środki funduszu przeznaczone na organizowanie robót interwencyjnych i przesposabianie zawodowe osób poszukujących pracy nie obciążają limitu funduszu plac jednostek prowadzących roboty lub przesposobienie zawodowe.

§ 11. Minister Pracy, Plac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów określi:

- 1) szczegółowe zasady rozdziału, wykorzystania i rozliczania środków funduszu,
- 2) zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych przy robotach interwencyjnych,
- 3) łączny średni koszt przesposobienia zawodowego jednej osoby poszukującej pracy,
- 4) wysokość zasiłków dla osób pozostających czasowo bez pracy oraz dla młodocianych zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy.

§ 12. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 541 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie zasad gospodarowania środkami na akcję interwencyjną,
- 2) § 8 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju szkolenia zawodowego w zakładach pracy (Monitor Polski z 1960 r. Nr 52, poz. 247 i z 1962 r. Nr 47, poz. 222).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz